ומאי שנא משני שטרות כולי –

And why is this different from two notes, etc.

OVERVIEW

The גמרא asks why do we not say כל דאלים גבר regarding אמרא ביום אחד מרא ביום מטרות היוצאים ביום אחד ושמראל regarding the ruling by ב' where בר ישמואל מוספות מוספות מוספות מוספות מוספות כומינא שמואל שטרות מוספות clarifies the meaning of שמואל and the ruling of שמואל.

בשטרות מכר או מתנה איירי –

We are discussing notes of sales or of gifts (but not notes of loans or debts) -

-ילכך לשמואל דאמר שודא לא דמיא להא דתנן בפרק מי שהיה נשוי (כתובות דף צג,ב) And therefore שמואל who rules here 'שודא', this case is not comparable to that which we learnt in a פרק מי שהיה נשוי -

- היו כולן יוצאות ביום אחד ואין שם אלא מנה אחד כולן חולקות בשוה were issued on the same date and there was only one מנה in the estate, all the wives divide the estate equally' (and we do not rule שודא) -

דהתם בשעבוד איירי³

For there in that משנה we are discussing a lien on his assets, therefore we rule יחלוקו -

– דאין שעבוד חל אלא מאותה שעה שמוכיח מתוך שטר שמתחיל השעבוד Since a lien is not effective only from the time that it is evident from the note that the lien is in effect -

דהיינו ממחרת יום שנכתבו –

Which is on the morrow of the day it was written -

 $-^4$ דביום שנכתבו אין מוכיח מתוך השטר מתי התחיל אם בבקר אם בערב

¹ The משנה there is regarding a man, who had a number of wives and he died, and their כתובות were all dated on the same date, and there was only one מנה in the estate, which was insufficient to satisfy all their claims.

 $^{^{2}}$ In the משנה there the בשעה אחת is בשעה (because it is discussing a place where כותבין שעות).

³ See 'Thinking it over' # 1.

⁴ See שטר מכר ומתנה that this distinction between שטר מכר ומתנה (where the rule is that it belongs to whomever receives the שטר first) and שעבוד (where it becomes effective on the next day) is only when the שטבוד is on the בכסים משועבדים (the buyers or the heirs [as in the case in שעבוד where he died and the wives are collecting from the heirs]), however when the שטר is against the defendant's property (the לוה for instance) then there too whoever received the שטר first collects first [and if we are not certain, who lent first, שטרא would rule שודא as well]. The reason is that just as by שטר מתנה שמרא as soon as one party receives the שטר the property belongs to him (regardless that later in the day another שטר שמרא the property belongs to him (see שטר לה, א ד"ה ושמואל (ה, א ד"ה ושמואל as soon as the loan (for instance) was made, this מלוה has the first claim against [the assets of] the הוה שעבוד on the שעבוד on the שעבוד on the שעבוד on the שעבוד אור שעבוד שובר אור שעבוד של הוא לובדי לאום של היידי מידי שעבוד של היידי שעבוד של הוא לובדי לאום של היידי של הוא שבוד של אור שעבוד של הוא לובדי לאום של היידי של הוא לובדי לאום של היידי של היידי של הוא לובדי של הוא לובדי של היידי של הייד

For on the day it was written it is not evident from the note when the שעבוד began; if it is in the morning or if it is in the evening; this is regarding a שעבוד, where we cannot rule שנבוד (since the שעבוד is effective simultaneously on the next day for all the parties) but must rule יחלוקו -

אבל מתנה או מכר כל הקודם באותו יום עצמו זכה:

However, regarding a gift or sale, whoever receives the note earlier on that very same date, acquires the item and in a case where we do not know who received it first, we rule אַרזאַ.

SUMMARY

שמואל who rules שטר מכר ומתנה by a שטר מgrees that we say יחלוקו by a שטר.

THINKING IT OVER

- 1. תוספות reconciles שטר מתנה with the משנה, by distinguishing between שטר מתנה ומכר מתנה ומכר Seemingly we do not need this distinction, since שמואל obviously maintains 6 עדי מסירה עדי משנה משנה כתובות משנה כתובות משנה מירה כרתי 7 !
- 2. Why does תוספות maintain that by שעבוד it is effective only from the next day; since it is the עדי שעבוד who are אקול אול, why should not the שעבוד begin immediately after the עדים signed the שטר?

משועבדים, which takes effect (only) through the שעבוד on the יתומים on the יתומים who were not personally liable, takes effect only from the זמן שמוכה, which is the next day. See 'Thinking it over' # 2.

⁵ See footnote # 3.

⁶ See תוס' לה,א ד"ה ושמואל.

⁷ See בל"י אות רלז.

⁸ See footnote # 4.

⁹ See נח"מ.